

Mở Màn

Một tòa núi cao, một vách nham thạch, một dòng suối trong, một cây cổ tùng, một lò lửa đỏ, một bình trà xanh, một lão nhân, một thiếu niên.

"Vũ khí đáng sợ nhất trong thiên hạ là gì ?" Thiếu niên hỏi lão nhân: "Có phải là Tiểu Lý Phi Dao lệ bất hư phát ?"

- Trước đây có lẽ là vậy, hiện tại lại không phải.

- Tại sao ?

"Bởi vì từ khi Tiểu Lý Thám Hoa qua đời, thứ vũ khí đó đã thành âm hưởng". Lão nhân thở dài ảm đạm: "Từ nay về sau, trên thế gian cũng không thể có thứ người như Tiểu Lý Thám Hoa nữa, cũng không thể có thứ vũ khí như Tiểu Lý Phi Dao nữa".

Thiếu niên ngẩng mặt nhìn núi cao, đỉnh núi mây trắng phất phưởng.

"Hiện tại vũ khí nào là đáng sợ nhất trên thế gian ?" Thiếu niên lại hỏi lão nhân: "Có phải là Lam Sơn Cổ Kiếm của Lam Đại tiên sinh ?"

- Không phải.

- Có phải là Đại Thiết Chùy của Nam Hải Thần Lực Vương ?

- Không phải.

- Có phải là Bạch Ngân Thương của Quan Độc Lạc Nhật đại tổng quản Mã Trường Bằng ?

- Không phải.

- Có phải là Phi Tinh Dẫn Nguyệt Dao ba năm trước trên cổ đạo ở Hàm Đan khinh kỵ tru bát khẩu ?

- Không phải.

"Tôi nghĩ ra rồi". Thiếu niên nói một cách cực kỳ chắc chắn: "Là Ly Biệt Câu của Dương Tranh, nhất định là Ly Biệt Câu của Dương Tranh".

"Cũng không phải". Lão nhân thốt: "Những thứ vũ khí người kể tên tuy đều rất đáng sợ, lại không phải là thứ đáng sợ nhất".

- Thứ đáng sợ nhất là gì ?

- Là một cái hòm.

"Một cái hòm ?" Thiếu niên cực kỳ kinh ngạc: "Vũ khí đáng sợ nhất trong đường kim thiên hạ là một cái hòm ?"

- Phải.

- o O o -